

Test Driven Development-menetelmän tehokkuus ja laatu

Petri Pihlajaniemi

Kandidaatintutkielma
HELSINGIN YLIOPISTO
Tietojenkäsittelytieteen laitos

Helsinki, 13. helmikuuta 2015

Tiedekunta — Fakultet — Faculty		Laitos — Institution — Department	
Matemaattis-luonnontieteellinen		Tietojenkäsittelytieteen laitos	
Tekijä — Författare — Author			
Petri Pihlajaniemi			
Työn nimi — Arbetets titel — Title			
Test Driven Developement-menetelmän tehokkuus ja laatu			
Oppiaine — Läroämne — Subject			
Tietojenkäsittelytiede			
Työn laji — Arbetets art — Level	Aika — Datum — Month and year	Sivumäärä — Sidoantal — Number of pages	
Kandidaatintutkielma	13. helmikuuta 2015	5	
Tiivistelmä — Referat — Abstract			
Tiivistelmä.			
Avainsanat — Nyckelord — Keywords			
Säilytyspaikka — Förvaringsställe — Where deposited			
Muita tietoja — Övriga uppgifter — Additional information			

Sisältö

1	Johdanto	1
2	Laadun käsitteestä	1
2.1	Laadun mittareita	3
2.2	Tehokkuuden mittareita	3
3	Test Driven Development	3
3.1	Mitä se on? Miten eroaa muista?	4
3.2	Tutkimuksia	4
3.3	Tuloksia	4
3.3.1	Laatu	4
3.3.2	Tehokkuus	4
3.4	Meta-analyysit	4
4	Käyttö yritysmaailmassa	4
	Lähteet	4

1 Johdanto

Ohjelmistotestauksen tarkoituksena on parantaa ohjelman laatua havaitsemalla ja poistamalla virheitä ohjelmakoodissa. Testauksen avulla ei voida todistaa ohjelman olevan virheetön, mutta sillä voidaan todistaa virheiden olemassaolo. Ohjelmaa testataan erilaisilla syötteillä, jonka jälkeen ohjelman toimintaa verrataan odotettuun oikeaan lopputulokseen. Jos lopputuloksissa on eroa, on testi löytänyt virheen. [Muc08].

Testien kirjoittajan on tunnettava ohjelman rakenne ja toiminta pystyäkseen suunnittelemaan ja kirjoittamaan testejä. Testin kirjoittamiseni on vaikea ja aikaa vievä prosessi, ja se vaatii kehittäjältä hyviä taitoja. [Whi00]

Ohjelmiston testaus suoritetaan eri vaiheissa riippuen valitusta ohjelmistokehitysmenetelmästä. Vuonna 1970 Winston W. Roycen määrittelemä *vesiputousmalli* (Waterfall Model) kuvaa ohjelmistokehityksen viisivaiheisena prosessina: ensin analysoidaan vaatimukset ja suunnitellaan koko ohjelma tarkasti, sitten kirjoitetaan varsinainen ohjelmakoodi ja lopuksi tuotettu ohjelmakoodi testataan. Vaiheittaisissa menetelmissä (Incremental Model) edellinen vesiputousmalli on jaettu useisiin pienempiin palasiin; koko ohjelmaa ei siis tarvitse suunnitella ja toteuttaa kerralla noudattaen vesiputousmallin järjestystä, vaan ohjelman rakentuu pienemmistä osista jotka on suunniteltu ja toteutettu erikseen. *Stoica et al* mukaan testaus on helppoa inkrementaalisissa menetelmissä, kun taas vesiputousmallissa testauksessa havaittujen virheiden korjaaminen voi olla hankaa. Ketterät (Agile Model) ohjelmistokehityksen menetelmät perustuvat inkrementaaliin malliin. [SMGM13]. Yksi erityisesti testaamiseen keskittyvät toimintapa on ketteriin malleihin perustuva *Test Driven Development*. [Cri06]

Testaaminen on aika ikävää, se jää usein tekemättä, siksi kantsii kokeilla TDD:tä! ***Tähän joku lähde ja muutenkin mieti miten ilmaista!!!!***

Aion tutkielmassani tarkastella TDD:n toimivuutta kahdella mittarilla: laadulla ja tehokkuudella. Nämä mittarit ovat erittäin epämääräisiä, joten ensin on tutkittava mitä ne oikeastaan tarkoittavat.

2 Laadun käsitteestä

Arkikielessä laadulla usein ajatellaan virheettömyyttä ja tehokkuudella tarvittavan ajan ja työpanoksen määrää verrattuna tehtävään.

Côté, Suryn, ja Georgiadoun artikkelin *In search for a widely applicable and accepted software quality model for software quality engineering* mukaan tietojenkäsittelytieteessä ei olla päästy yksimielisyyteen laadun tarkasta merkityksestä, vaan sillä on tarkoitettu useita eri asioita. Standardointijärjestö ISO:n mukaan laatu viittaa siihen, kuinka hyvin tuotteen ominaisuudet vastaavat annettuihin vaatimuksiin. Jim Highsmith laskee laaduksi asiakkaalle tuotetun lisäarvon ja virheiden määrän. Nämä kuvaukset eivät kuitenkaan

ole saavuttaneet konsensusta, ehkä koska ne eivät tunnista Kitchenhamin ja Pfleegerin esittämiä perspektiivejä laatuun; metafyyssinen, käyttäjän, teollisuuden, tuotteen ja lopullisen perspektiivin. Metafyyssinen tai transdenti perspektiivi viittaa pyrkimykseen täydelliseen laatuun jota ei ehkä ikinä saavuteta. Käyttäjän perspektiivi kysyy onko tuote sopiva käyttötarkoitukseen, johon sitä tarvitaan. Teollinen perspektiivi esittää laadun annettujen vaatimuksien toteuttamisena. Tuotteen perspektiivi mittaa laatua tutkimalla tuotetta, sen ominaisuuksia tutkitaan ja niistä rakennetaan arvio lopullisesta laadusta. Lopullinen perspektiivi perustuu arvoihin, erilaiset osapuolet saattavat nähdä laadun perspektiivit eri tärkeysjärjestyksessä. [CSG07]

Laadun käsitettä on ehkä käsitelty liikaa teollisuuden näkökulmasta, kun standardien noudattamisesta on tehty markkinointityökalu ja sopimuspykälä. 1960-luvulla IBM:n and Yhdysvaltain puolustusministeriön näkemyksen mukaan tiukka ohjelmistotuotantoprosessin noudattaminen johtaa laadukkaaseen tuotteeseen, tämä näkemys on kuitenkin useiden tutkijoiden mukaan väärä. Geoff Dromeyn mukaan liika keskittyminen prosessiin tapahtuu muiden laatumallien kustannuksella ja Kitchenhamin ja Pfleegerin mukaan prosessi varmistaa ainoastaan lopputuloksen samankaltaisuuden. Myös Agile-projektit ovat näyttäneet korkean laadun olevan mahdollinen ilman tiukkaa prosessia. Toistaalta eräät tutkimukset ovat havainneet hyvän prosessin paljastavan virheet koodissa aiemmin. Teolliseen perspektiiviin perustuvat menettelytavat eivät myöskään sovellu pienille projekteille tai pienille kehittäjäryhmille. Tavoite onkin löytää laatumalli joka ottaisi kaikki perspektiivit huomioon.

Cote et al listaavat artikkelissaan vaatimukset laatumallille: sen pitää ottaa huomioon Kitchenhamin ja Pfleegerin perspektit, sille pitää pystyä antamaan vaatimuksia (top to bottom) ja sitä pitää pystyä mittamaan (bottom to top) IEEE:n standardin mukaisesti. Artikkelissa on tarkasteltu neljää erilaista laatumallia.

McCallin, Richardsin ja Waltersin laatumalli on esiteltyistä laatumalleista vanhin ja Pfleegerin mukaan yksi ensimmäisistä julkaistuista. Malli koostuu laatuun vaikuttavista tekijöistä, joita ei voi suoraan mitata. Mallin mittarit ovat mitattavia asioita, joiden avulla laatutekijöitä voidaan arvioida. Ongelmana on kuitenkin se, että mitattavat asiat ovat usein subjektiivisia eivätkä siten sovellu tarkkojen laatuvaatimusten asettamiseen.

Boehmin malli on McCallinin mallista kehitelty, mutta laadun tärkeimmäksi tekijäksi on nostettu "yleinen hyödyllisyys"(general utility), jonka mukaan ohjelman on oltava hyödyllinen ollakseen laadukas. Hyödyllisyys koostuu ohjelman käyttön helppoudesta ja tehokkuudesta, ylläpidosta ja siirrettävyydestä. Boehm on myös järjestänyt laatutekijät sen mukaan, mitkä kiinnostavat enemmän teknisiä osapuolia ja mitkä loppukäyttäjää. Cote et al mukaan mallin tekijät ovat kuitenkin yhä liian teknisiä ja mittarit yleisen hyödyllisyyden mittarit liian geneerisiä.

Dromeyn malli keskittyy laatuun tuotteen perspektiivistä. Ohjelman

komponentteja tutkitaan konkreettisten laatuominaisuuksien perusteella. Esimerkiksi muuttujat, funktiot ja ehtolausekkeet ovat mallissa komponentteja. Dromeyn komponenttien ominaisuudet voidaan jakaa neljään ryhmään: korrekti (correctness), sisäinen, kontekstinen ja kuvaava. Korrektius mittaa, onko perusperiaatteita rikottu. Sisäinen liittyy siihen, onko komponenttia käytetty sopivalla tavalla sen tarkoitusta varten. Kontekstinen käsittelee ulkoisia vaikutuksia komponenttiin. Kuvaava viittaa esimerkiksi komponentin nimeen ja muihin samankaltaisiin koodin lukemista helpottaviin tekijöihin. Dromeyn hypoteesi on, että korkean tason laatua kuvaavat tekijät tulevat esille jos ohjelman matalan tason muuttujat jne. ovat laadukkaita. Artikkelin kirjoittajat pitävät hypoteesia vääränä, Dromey keskittyy liikaa konkreettisiin pieniin yksityiskohtiin: loppukäyttäjää ei kiinnosta muuttujien nimeämisen kaltaiset tekniset yksityiskohdat.

Lopuksi artikkeli esittelee ISO/IEC 9126 laatumallin. Vuonna 1991 julkaistu malli saavutti nopeasti mainetta parhaana tapana mitata laatua, mutta Pfleegerin mukaan siitä löytyi muutamia merkittäviä ongelmia. ISO/IEC julkaisikin mallista uusia versioita, jotka pyrkivät vastaamaan löydettyihin ongelmiin. Malli määrittelee kolme laadun osa-aluetta. Käyttölaatu (quality in use) mittaa käyttäjän tyytyväisyyttä ohjelmaan, kun sitä käytetään tietyssä järjestelmässä tiettyyn tarkoitukseen. Itse ohjelmaa ei mitata, vaan tavoitteita jotka sen käyttäjä saavuttaa. Ulkoinen laatu on ohjelman toiminta ajettaessa, käytännössä testaamisen avulla löydettyjen virheiden määrä. Sisäinen laatu käsittelee ohjelman sisäistä rakennetta, ja sitä voidaan parantaa katselmoinnilla ja testaamisella. Mallin on saanut alalla huomiota, ja monet tahot ovat siirtyneet käyttämään sitä. Cote et al toteavat ISO/IEC9126 mallin olevan ainoa heidän esittelemistään malleista, jotka toteuttavat niille annetut vaatimukset. [CSG07]

Artikkelin perusteella olemme siis löytäneet mallin mitata laatua. Voidaksemme käsitellä TDD:n vaikutusta laatuun, pitää laatuun vaikuttavia mittareita tarkastella tarkemmin.

Gyimothyasta jutskaa tähän: [GFS05]

2.1 Laadun mittareita

Laadulla on tällaisia mittareita käytetty

2.2 Tehokkuuden mittareita

babab

3 Test Driven Development

babab

3.1 Mitä se on? Miten eroaa muista?

babab

3.2 Tutkimuksia

babab

3.3 Tuloksia

babab

3.3.1 Laatu

babab

3.3.2 Tehokkuus

babab

3.4 Meta-analyysit

babab

4 Käyttö yritysmaailmassa

babab

Lähteet

- [Cri06] Crispin, L.: *Driving Software Quality: How Test-Driven Development Impacts Software Quality*. Software, IEEE, 23(6):70–71, Nov 2006, ISSN 0740-7459.
- [CSG07] Côté, Marc Alexis, Suryn, Witold ja Georgiadou, Elli: *In search for a widely applicable and accepted software quality model for software quality engineering*. Software Quality Journal, 15(4):401–416, 2007, ISSN 0963-9314. <http://dx.doi.org/10.1007/s11219-007-9029-0>.
- [GFS05] Gyimothy, T., Ferenc, R. ja Siket, I.: *Empirical validation of object-oriented metrics on open source software for fault prediction*. Software Engineering, IEEE Transactions on, 31(10):897–910, Oct 2005, ISSN 0098-5589.

- [Muc08] Muccini, Henry: *Software testing: Testing new software paradigms and new artifacts*. Wiley Encyclopedia of Computer Science and Engineering, 2008.
- [SMGM13] Stoica, Marian, Mircea, Marinela ja Ghilic-Micu, Bogdan: *Software Development: Agile vs. Traditional*. Informatica Economica, 17(4):64–76, 2013.
- [Whi00] Whittaker, J.A.: *What is software testing? And why is it so hard?* Software, IEEE, 17(1):70–79, Jan 2000, ISSN 0740-7459.